

[Inge Krogh]

tryk af, at man ude i amtskommunerne har set med megen interesse på de problemer, der er, så jeg tror, en hel del er forberedt ude i amterne.

Jeg ser med meget stor tilfredshed, at man lader de institutioner, der findes, overgå til amtskommunerne, og at man ikke blot lader de statsejede overgå, men også dem, hvormed der er indgået kontrakt. Jeg tror, det er en stor fordel for åndssvageforsorgen, og at det vil virke som en lettelse på de fleste.

Der er dog et punkt, som jeg meget gerne vil gøre indsigelse imod, og som jeg håber vil blive diskuteret i udvalget. Det er spørgsmålet om opdeling af de store – de fleste steder alt for store – centrale institutioner. Jeg tror, det er meget vanskeligt, sådan som det er foreslået, at opdele disse store institutioner i forskellige institutioner under forskellige chefer med forskellig uddannelse. Det må dog være den samme kategori personale, som har samme uddannelse, der ansættes, og det vil sikkert give vanskeligheder, hvis det er chefer med forskellig uddannelse.

Jeg mener, at centralinstitutionen ganske naturligt som helhed må høre under den lægelige regie. Det er og bliver i højere og højere grad meget stærkt handicappede klienter med hjerneskader og mange andre fysiske, lægelige problemer. Jeg tror ikke, det vil være tilstrækkeligt at udskille visse sygeafdelinger fra de øvrige afdelinger på centralinstitutionen. Til selve plejen har man jo overordnede over det plejeuddannede personale, men som sagt: jeg mener, det må høre under den lægelige regie.

Jeg havde meget gerne set, at der var blevet taget stilling til et spørgsmål, som er rejst fra lægelig side, netop at der i hver enkelt amtskommune skal være en sygehusafdeling, der specielt tog sig af oligofrenien, altså af de åndssvage. Et sted, hvor børn og i øvrigt også voksne, der skulle undersøges, kunne blive indlagt. Det ville være et nemt og neutralt sted for forældre og andre pårørende at komme med deres børn for første gang. Man ville på en sådan afdeling være i meget nær kontakt med amtets fødeafdeling, og man ville være i stand til meget hurtigt at påbegynde en stimulation af den psykisk handicappede, hvilket man er blevet mere og mere klar over er meget nødvendigt.

Spørgsmålet om lukkede afdelinger er blevet behandlet. Heldigvis er det i meget få

tilfælde, at der er brug for lukkede afdelinger, men jeg tror, at der ikke er skelnet i tilstrækkelig grad imellem de forskellige kategorier af lukkede afdelinger. Der er afdelinger, der må låses, fordi de klienter, der er der, simpelt hen ville løbe vild, hvis de kom uden for afdelingen. De er ikke i stand til at orientere sig. Hvis de kom udenfor, ville de kunne styrte lige ud på en gade eller i en sø eller mose, som de findes i nærheden af adskillige af vore centralinstitutioner. Det er en anden kategori af lukkede afdelinger, der omtales, og der er vel også behov for lukkede afdelinger til nogle af dem, der er blevet dømt til åndssvageforsorg, men der vil ikke være brug for én afdeling pr. amt. Det må være naturligt, at der findes en eller to af disse afdelinger i landet.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at der er tilstrækkelig plads på disse specielle afdelinger, sådan at et amt kan få indlagt de problemtilfælde, der findes, og at man på disse lukkede afdelinger kan nå at blive færdige med behandlingen, inden klienterne føres tilbage til det amt, hvor de hører til.

Jeg må sige, at jeg er mest bekymret for den eksterne forborg, specielt det, der skal ydes fra bistandskontorerne. Det er ganske vist udtrykkeligt fastsat i forslaget, at amtskommunen skal stille ekspertviden til rådighed for de enkelte kommuner. Men jeg tror alligevel, der vil være en vis vanskelighed. Det er meget svage klienter, og de vil vel have vanskeligt ved at klare sig i køen sammen med andre bistandssøgende, og også de pårørende vil sikkert have vanskeligt ved at gøre sig gældende. Man må håbe, at man i amterne og i de enkelte kommuner i hvert fald får en forståelse af, hvor meget støtte en åndssvag kræver, som f. eks. skal bo for sig selv. Jeg må derfor hilse med tilfredshed, at der stilles forslag om et rådgivende forbrugerorgan i amtet. Det lyder meget spændende, og det er vel et punkt, som må diskuteres nøjere i udvalget.

Trods centralisering vil der være behov for en samordning, og at socialministeren fastsætter regler om nedsættelse af et centralt handicapråd og om konsulenter – noget, som vel også skal diskuteres og behandles i udvalgene.

Jeg tror, jeg kan sige, at udbygningen af forborg for åndssvage gennem de sidste år er stagneret. De centre, der havde fået en